

ESTE

El Vénto e el Sóte

Un giòrno el Garbìn e el Sóe i barufava, perché uno voéva èsare più fòrte de st'altro. Fin che i barufava, i gà visto un forèsto che vegnéva vanti tuto intabarà. Vedéndoto, i dó barufanti i se gà méso d'acòrdo e i gà pensà che el pì fòrte el sarìa stà chi sarìa stà bòn de cavarghe l tabaro a chel peegrìn tuto intabarà.

El Garbìn el gà scominsià a supiare come un demònio: pì che l supiava, pì el forèsto se strenséva nel tabaro, fin quando el Garbìn se gà stufà e el gà finìo de supiare. El Sóe, atóra, xe vegnù fóra int el cèo, e pòco dòpo el peegrìn gà scuminsià a scaldarse e el se gà cavà l tabaro. Al Garbìn atóra ghe gà tocà amétere che l Sóte ièra più fòrte de tù.

Te gà piaso a stòria? Ch'a ta ripetémo?